

Antidogma - Irán–Izrael: atomkrízis és hipokrizis

2012 május 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Miért vártam meg ezt a napot, hogy kimondjam, öregen és az utolsó tintámmal: Az izraeli atomhatalom fenyegeti a már törékeny világékét? (...) mert belefáradtam a Nyugat képmutatásába.” Günter Grass írta ezt abban a prózaversében, amely a Süddeutsche Zeitung április 4-i számában jelent meg.

A Nobel-díjas német író valójában nem mondott semmi újat, amikor – az ilyen esetekben megszokott anatómiát vonva fejére – kimondta, hogy az amerikai és európai imperializmus elvakult támogatását élvez? cionista entitás a világbékét fenyegeti.

Nagy-Britannia már a XIX. század első harmadától kacérkodni kezdett a gondolattal, hogy saját birodalmi érdekei szolgálatában „zsidó nemzeti otthont” létesít Palesztinában. A politikai cionizmus a korszak vezető gazdasági és gyarmati hatalmának a véd?szárnyai alatt bontakozott ki, meger?södéséhez pedig nagyban hozzájárult az európai antiszemitizmus, a Harmadik Birodalom zsidóellenes politikája és a brit kolonialisták által a palesztinai arabokkal szemben tanúsított megvetés egyaránt, miután egészen a hírhedt Balfour-nyilatkozatig (1917) csupán egy kisebbségi politikai irányzatnak számított a zsidók körében. Kezdetben legalábbis Anglia, pontosabban az angol burzsoázia gazdasági és stratégiai érdekei álltak az izraeli gyarmatosítás mögött, amely mára – mint látható – valós veszéllyé vált e k?olajban dúskáló régió népeire, s?t az egész világra nézve.

Izrael egy minden más állam fölötti állam. Fölötte áll a törvényeknek, a nemzetközi konvencióknak és az ENSZ összes határozatának is. Gyakorlatilag korlátlan a hatalma. Nem t?r ellentmondást, sem kritikát. Létének bármilyen kétségbe vonását, politikájának bármilyen ellenzését, agresszivitásának bármilyen leleplezését kíméletlenül elnyomja és megtorolja. Az anticionizmust immáron az antiszemitizmussal azonosítják. Véget nem ér? az így módon „antiszemitának” bélyegzett – és ezzel de facto indexre helyezett – politikusok, emberi jogi aktivisták, közéleti személyiségek, gondolkodók, írók, m?vészek, egyetemi oktatók listája.

Günter Grass nem az első és nem is az utolsó, aki így járt. Nyugaton a cionista entitással szembeni ellenállást szisztematikusan terrorizmusnak min?sítik és noha a megszállókkal szembeni ellenállás természetes jogát az ENSZ is elismeri, a palesztinokat többnyire „terroristaként” kezelik, akik úgymond Izrael létét fenyegetik. Az izraeli politikát érint? minden bírálat elfojtásának megszállottságát csupán Palesztina valódi történetének meghamisítására és a palesztin nép ellen elkövetett izraeli b?nök elhallgatására irányuló ádáz akarat magyarázhatja.

Az angolszász imperializmus, a szovjet bolsevizmus és a politikai cionizmus cinkossága egy modern Leviathánt kreált, amely egyre növekszik és szüntelenül atomháborúval fenyegeti a világot. Izrael, a City & Wall Street-beli

oligarchia és európai vazallusaik sohasem fogadták el az őket kiszolgáló Pahlavi-dinasztia bukását és az iszlám köztársaság megszületését Iránban.

A sah diktatúrája egyike volt a legkegyetlenebbeknek, amelyet az angolszász imperializmus valaha is létrehozott, és miközben rettegett politikai rendésége, a Sahak brutálisan elnyomott minden ellenzéki hangot, az angol–amerikai olajtársaságok háborítatlanul pumpálhatták ki az ország fekete aranyát.

Az a tény, hogy ez a nacionalista teokrácia elutasítja az imperialista hegemoniát és államosította saját kőolaj- és földgázvagyonát, elég volt Irán „haramiaállammá” nyilvánításához és a „Gonosz tengelyére” helyezéséhez.

USrael nem tőrheti, hogy egy olyan ország, mint Irán, megerősödjön és fenyegetést jelentsen hegemoniájára nézve a Közel-Keleten, a világ legfontosabb kőolajtermelő régiójában. A cionista vezetők számára az iszlám köztársaság ráadásul akadályt jelent a „Nagy Izrael” terv megvalósításának útjában. Meg kell tehát semmisíteni, kerül amibe kerül, akár egy világháborút is kockáztatva. Gazdasági embargó, diplomáciai zsarolás, mindenféle szankciók, tudományos kutatók célzott likvidálása, véres szabotázsakciók és merényletek, a belügyekbe való nyílt beavatkozás, kormányellenes terrorszervezetek támogatása – a perzsa állam térdre kényszerítéséhez bármilyen eszköz megengedett. Eközben intenzív és deliráns propaganda-kampánnyal készítik fel a nemzetközi közvéleményt az ellene tervezett izraeli és/vagy amerikai agresszióra.

Az iráni vezetők diabolizálása, ahogyan az amerikaiak által megtámadott országok vezetők esetében mindig, szintén a közvélemény gigantikus manipulálásának a része, hogy kedvező politikai és pszichológiai légkört teremtsenek a háborúhoz.

A szentföldi latorállam azonban még messzebb akar menni, és ehhez az iráni atomprogramot veszi célba. „Irán lassan, de biztosan közeledik ahhoz a pillanathoz, amikor belép az immunitási zónába”, mondja Ehud Barak izraeli hadügyminiszter. „Iránnak sohasem lenne szabad megengedni, hogy atomfegyvereket fejlesszen ki”, visszhangozza Benjamin Netanjahu miniszterelnök a cionisták legbefolyásosabb amerikai lobbija (AIPAC) előtt. Az iráni nukleáris létesítmények lerombolása a szélsőséges izraeli vezetők rögeszméjévé vált, Netanjahu egyenesen az élete „missziójának” tartja ezt.

Abszurd helyzet! Noha az egész történelmük kegyetlenségről, mézárításokról és az emberi élet leplezetlen megvetéséről szól, mégis az imperialista hatalmak és cionista kreatúrájuk vádolják azzal Iránt, hogy atomfegyverre akar szert tenni. Nem árt emlékeztetni, hogy éppen ők birtokolják a világ nukleáris arzenáljának döntő részét, és mindeddig csak az USA vetette be ezt a tömegpusztító fegyvert Hirosima és Nagaszaki lakói ellen.

Ma az Egyesült Államok, az Egyesült Királyság, Franciaország és Izrael nemcsak annak jogát vindikálják maguknak, hogy a földi élet totális megsemmisítésére elegendő mennyiségű atomfegyvert birtokoljanak bármiféle ellenkezés nélkül, hanem az arra való jogot is, hogy bárki ellen, bármikor felhasználhassák azokat.

A „nukleáris négyek bandája” ezt a helyzetet akarja tartósítani, ezért fenekedik Iránra, amely kihívást intézett stratégiai monopóliumuk ellen. Akkor hát ki is fenyegeti valójában a világbékét?

Gazdag István - demokrata.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

MÓTAR MENEDZS KONVENCIAK

Ajánló